

χάπτων, ἢ ἐξ ἄλλων ἐλαφρῶν ὑφασμάτων, ἔχουσιν ὅμως συγχρόνως ἀρκετὴν προφυλακτικὴν δύναμιν κατὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ πάσχωσι πολὺ καὶ νὰ διαφθεῖρονται ὑπὸ τὴν ἐπενέργειαν αὐτῶν. Συνήθως οἱ τοιοῦτοι πῖλοι περικοσμῶνται διὰ ποικίλων ἀνθέων, ἴων, λευκανθέμων καὶ τῶν τοιούτων. Καινοφανέστατον ἐν τούτοις εἶδος πῖλων εἶνε τὸ ἐξ ἰταλικῆς ψιᾶθου πάντοτε κατασκευαζόμενον, καθ' ὃ πολλὰκις τὸ

μὲν σχῆμα εἶνε στρογγύλον, ἡ δὲ κεφαλὴ ὑψηλὴ καὶ ὁ γῦρος πλατύς. Ἡ παρυφὴ τῶν πῖλων τούτων εἶνε λίαν ἀπλῆ, περιοριζομένη μόνον εἰς μαῦρον βελούδον. Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι καθ' ὅλοκληρίαν καλυπτόμενοι ὑπὸ ἀνθέων, καὶ ἄλλοι, κατάλληλοι μάλιστα διὰ γυναῖκας ὀρίμου ἡλικίας, ὧν τὰ τρίγυρα εἶνε τὸ κύριον συστατικόν. Τελευταῖον ὅμως καὶ κομψότατον εἶδος, κάλλιστα συμφωνοῦν πρὸς πλουσίαν καὶ ὠραίαν ἐνδυμασίαν, εἶνε ἐκεῖνο, καθ' ὃ οἱ πῖλοι ἔχουσι σχῆμα ὑψηλὸν καὶ εἰς οὐδ' ἀπολλήγον, καὶ γῦρον ἑπισθεν μὲν ὀμαλόν, ἔμπροσθεν δὲ πρὸς τὰ ἄνω ἐν

εἶδει διαδήματος καμπτόμενον. Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν παριστάνει πῖλον ἐκ κιτρίνης ψιᾶθου, ἐστολισμένον διὰ μαργαριτῶν ὁμοίου χρώματος, ἀγρίων ἀνθέων, κρίνων καὶ τῶν τοιούτων. Οἱ πῖλοι οὗτοι λέγονται Druidesse καὶ τὸ πρότυπον αὐτῶν κατασκευάσθη ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις Κας Ἑσθήρ.

Ἐκ τῶν δύο ἐτέρων εἰκόνων μας ἡ μὲν εἶνε ὑπόδειγμα θερινοῦ ἱμα-

τισμοῦ διὰ νεαρὰν κόρην. Τὸ ὑφασμα τῆς ἐσθῆτος καὶ τῶν παρυφῶν εἶνε χρώματος κυανοῦ, λευκαὶ ὅμως σειραὶ διατέμνουσιν αὐτὸ καὶ διὰ τῆς ἀρμονίας τῶν προξενούσιν εὐάρεστον ἐντύπωσιν. Ὁ στρογγύλος πῖλος ἐπίσης εἶνε παρυφασμένος διὰ κυανῆς καὶ ἐρυθρᾶς ταινίας. Ἡ δὲ ἄλλη συρμικὴ εἰκὼν δίδει ἐννοιάν τινα περὶ τῶν νεωτερισμῶν, οἵτινες ἐπῆλθον εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐνδυμασίας.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ — κ. Δ. Ε. εἰς Μασσαλίαν. Κατὰ πολὺ προγενεστέραν μας ἀπόφασιν, καθ' ἣν οὐδεμία αἰτησις συνδρομῆς λαμβάνει ὅσον ἀνεῖν τῆς συγχρόνου ἀποστολῆς τοῦ τιμήματος αὐτῆς. — κ. κ. Δ. Κ. Π., Π. Ζ. εἰς Βουκουρέστιον, Γ. Μ. εἰς Μεσημβρίαν. Θὰ γείνουν κατὰ τὰς ὁδηγίας Σας. — κ. Π. Κ. εἰς Κωνίπολιν. Ὅχι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ραφαὴλ Σάντη, μετ' ἰδιογράφου εἰκόνος (σελ. 209), τῆς Παναγίας τοῦ Ἁγ. Σέξτου (σελ. 213) καὶ τοῦ Παρνασσοῦ (σελ. 217). — Ἱστορικὰ ἀνέκδοτα. — Καὶ πάλιν περὶ πνευματισμοῦ. *Πνεῦμα καὶ πνεύματα*, μετὰ δύο εἰκόνων, τῆς μετὰ θάνατον ἀναγεννήσεως τῆς ψυχῆς (σελ. 212) καὶ τῆς πνευματικῆς φωτογραφίας (σελ. 216). — Ἀστρονομικοὶ περίπατοι. *Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον* (συνέχεια). *Ἡ θυγάτηρ τῆς Γῆς*. — Ὁ μῦθος τοῦ Ἀδελβέρτου, ἐκ τῶν τοῦ Chamisso. — Οἰκογένεια ἀκανθοχοίρων (εἰκ. σελ. 220). — Βιβλιοδύκη. — Καρμέλα ὑπὸ Edmonde de Amicis (ἀφήγημα — συνέχεια). — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. Πῶς τιμωροῦνται αἱ πολιτικὰ συζητοῦσαι γυναῖκες. — Τὰ εἰσοδήματα καὶ αἱ οἰκογενειακαὶ ἔριδες τοῦ Σαλισβουρή. — Τὸ περιττὸν πυροβολικὸν τοῦ Βατικανοῦ. — Συγχρόνοι πῖλοι μετὰ ὑποδείγματος (σελ. 223). — Θερινὴ ἐνδυμασία κορασίαν, ἡ αὐτὴ δι' ὑπὸνδρους κυρίας κατ' οἶκον (εἰκὼν. σελ. 224). — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

Εκδότης Π. Α. ΖΥΤΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.